

ΝΑΓΙΑ ΓΙΑΚΟΥΜΑΚΗ ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑΣ ΤΟΥ HELLENIC CENTRE ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ

Η γνωστή Ελληνίδα επιμελήτρια μοιράζεται μαζί μας μερικές από τις σκέψεις της, μόλις δύο εβδομάδες στο πόστο της.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΙΝΑ ΣΩΤΗΡΙΑΔΗ

Το βιογραφικό της Νάγιας Γιακουμάκη είναι αξιοζήλευτο. Μέλος της επιμελητικής ομάδας της Whitechapel Gallery στο Λονδίνο μέχρι πρότινος, όπου ανέπτυξε και καθιέρωσε ένα καινοτόμο πρόγραμμα εκθέσεων που σχετίζεται με τη χρήση των αρχείων ως επιμελητικών πόρων. Επίσης διηύθυνε το NEON Curatorial Exchange & Award, μια πρωτοβουλία που χρηματοδοτήθηκε από τον Οργανισμό NEON και οργανώθηκε από τη Whitechapel Gallery και η οποία συνέβαλε στη δημιουργία επαγγελματικών ευκαιριών για ανερχόμενους επιμελητές. Το 2016-2017, η Νάγια Γιακουμάκη ήταν συνδιευθύντρια της Μπενάλε της Αθήνας. Έχει επιμεληθεί μια σειρά από επιτυχημένες εκθέσεις και νέες παραγωγές έργων τέχνης, συμπεριλαμβανομένων των «Staging Jackson Pollock» (2018), «Queer Spaces: London, 1980s – Today» (2019) και «Phantoms of Surrealism» (2021). Από το 1991 διδάσκει θέματα Επιμέλειας και Εικαστικών Τεχνών σε πανεπιστήμια στο Ηνωμένο Βασίλειο και στο εξωτερικό. Η συνέντευξη που ακολουθεί είναι η πρώτη της επιμελήτριας στον Τύπο.

Ποιο είναι το όραμά σας ως διευθύντρια πλέον του Ελληνικού Κέντρου;

Από το 1994, που το Ελληνικό Κέντρο λειτουργεί ως πολιτιστικός φορέας –ως εγχείρημα του Hellenic Community Trust– έχει επιδείξει σημαντικό έργο παρέχοντας μία σταθερή πλατφόρμα για τον απόδημο Ελληνισμό στο Ηνωμένο Βασίλειο. Το όραμά μου για τα επόμενα πέντε χρόνια είναι να επεκτείνω σημαντικά αυτόν τον ρόλο. Θέλω να διασφαλίσω ότι το Κέντρο θα γίνει σοβαρός συντελεστής της πολιτιστικής σκηνής του Λονδίνου και προορισμός για πολλές διαφορετικές ομάδες και κοινότητες. Θα διατηρηθεί ο τομέας της ιστορίας και του πολιτισμού, που είναι ήδη καθιερωμένος στο Κέντρο, και θα δημιουργηθεί ένας δεύτερος που θα σχετίζεται με τη σύγχρονη καλλιτεχνική παραγωγή στη μουσική, το θέατρο, τον χορό και τις εικαστικές τέχνες. Θα ενισχυθεί ένας τρίτος φορέας που θα αφορά την εκπαίδευση και την έρευνα. Κάθε τομέας θα έχει το στίγμα του, αλλά θα λειτουργούν όλοι μαζί συμβιωτικά.

Τι προοπτικές βλέπετε να διανοίγονται και με ποιους νέους και δημιουργικούς τρόπους; Θα ήθελα η νέα φάση του Ελληνικού Κέντρου να επανεξετάζει την Ελλάδα και την Κύπρο μέσα από το πρίσμα του 21ου αιώνα, χωρίς να αγνοεί την ιστορία και τις πολιτισμικές συνθήκες του παρελθόντος. Το Κέντρο μπορεί να γίνει περισσότερο δυναμικό, στήνοντας ένα πρόγραμμα που δεν θα απευθύνεται μόνο στην ελληνόφωνη κοινότητα αλλά και στη διεθνή. Μπορεί να γίνει καθρέφτης της παραγωγής στην Ελλάδα και την Κύπρο, αλλά ταυτόχρονα να συμπεριλάβει και έργα διεθνών καλλιτεχνών που σχετίζονται με κάποιον τρόπο με αυτές τις γεωγραφίες.

Πώς πιστεύετε ότι θα αντεπεξέλθει στις προκλήσεις της εποχής;

Το Ελληνικό Κέντρο είναι το μοναδικό πολιτιστικό κέντρο αυτού του μεγέθους εκτός Ελλάδας. Όμως, είναι ανεξάρτητο από την κυβέρνηση της Ελλάδας και της Κύπρου, δεν χορηγείται από κάποιον κρατικό φορέα και δημιουργεί τη δική του στρατηγική. Οι προκλήσεις της εποχής είναι πολλές. Τα προγράμματά μας πρέπει να σχετίζονται με ό,τι γίνεται γύρω μας, πολιτικά, κοινωνικά, τεχνολογικά, και να τραβήξουν κοινό που είτε δεν γνωρίζει καθόλου την ύπαρξη του Κέντρου, είτε μέχρι τώρα δεν θεωρούσε ότι το πρόγραμμά του το αφορούσε.

Μπορούμε να μιλήσουμε για νέες προοπτικές, νέους δρόμους, νέες συνεργασίες; Πώς σκέφτεστε να ενισχύσετε το προφίλ και τη διεθνή εμβέλεια και προοπτική του Ελληνικού Κέντρου;

Θέλω να κινηθώ δυναμικά και να γίνουν συνεργασίες με άλλους φορείς στη Βρετανία, την Ελλάδα και την Κύπρο αλλά και αλλού, ώστε να δημιουργηθούν δίκτυα και να είναι το Κέντρο λιγότερο απομονωμένο. Συγκεκριμένα, με ενδιαφέρουν ανταλλαγές με καθιερωμένους αλλά και μικρότερους εξειδικευμένους οργανισμούς που έχουν επιδείξει έργο στον τομέα τους, και με αυτόν τον τρόπο να κινητοποιηθεί μία ανταλλαγή γνώσης. Αυτός είναι και ένας σημαντικός τρόπος για να ενισχύει ο ένας οργανισμός τον άλλον

και να παραμείνουν όλοι οι χώροι βιώσιμοι. Η διεθνής εμβέλεια επιτυγχάνεται με το να είναι ανοιχτός ο οργανισμός σε προσκλήσεις, να είναι δραστήριος και εξωστρεφής.

Με δεδομένο ότι ζούμε σε έναν κόσμο που αλλάζει συνέχεια και σε μια εποχή όπου η τεχνολογία ανοίγει νέους δρόμους, πώς βλέπετε την προσέλευση και τη συμμετοχή του ευρύτερου κοινού; Αντιλαμβάνομαι το κοινό του Κέντρου ως ένα κοινό σε ροή και εξέλιξη, εν δυνάμει ανοιχτό, και όχι ως κάτι δεδομένο και περιορισμένο. Ο στόχος μου είναι να προσελκύσουμε πολλούς διαφορετικούς επισκέπτες, από τους κατοίκους της περιοχής μέχρι όσους ενδιαφέρονται για την ελληνική και τη σύγχρονη τέχνη, αλλά και το κοινό που ενδιαφέρεται για την ιστορία και την πολιτισμική ταυτότητα του ελληνικού χώρου. Αυτός ο στόχος θα υποστηριχθεί και από τη βελτίωση της εταιρικής ταυτότητας του Κέντρου, την ιστοσελίδα του, τη δράση του στα κοινωνικά μέσα, ώστε να ανανεωθεί και να προσελκύσει νέους επισκέπτες.

Έχετε παίξει σημαντικό ρόλο στην ανάδειξη της συζήτησης σχετικά με θέματα ποικιλομορφίας και συμπερίληψης στον κόσμο της τέχνης. Πώς θα θέλατε να συμβάλετε στην αλλαγή;

Μέχρι σήμερα, στη δουλειά μου ως επιμελήτρια αλλά και ως παραγωγός δημόσιων προγραμμάτων, τα ενδιαφέροντά μου ήταν σχεδόν πάντοτε εστιασμένα σε θεματικές που είχαν παραλειφθεί από την «επίσημη ιστορία». Εκπροσωπώντας έναν οργανισμό, οι προσεγγίσεις αυτές ξεφεύγουν από τη σφαίρα του προσωπικού ενδιαφέροντος και μετατρέπονται σε στρατηγικούς χειρισμούς. Θα συνεχίσω να προωθώ την έρευνα και την προβολή καλλιτεχνών που υιοθετούν εναλλακτικές προσεγγίσεις, αλλά και ιστοριών που δεν είναι ευρύτερα γνωστές. Η σταδιακή συνεργασία με ποικιλόμορφες κοινωνικές ομάδες πρέπει να είναι από τους κύριους στόχους ενός πολιτιστικού οργανισμού. Πραγματοποιείται επιτυχημένα, μόνο όταν είναι οργανικά δουλεμένη, με συνεργασία των ομάδων και ένα κοινό που δεν λειτουργεί μόνο ως παραλήπτης, αλλά ως σημαντικός συνομιλητής.